

RUBIEŻEWICZE — m-ko i dobra, w miejscowości górzystej, malowniczej, obfitej w żywą wodę. Miały one niegdyś znaczenie, jako gródek obronny, gdyż wtedy w XIII wieku przechodziły granice Litwy, lecz gdy granice Litwy posunęły się dalej na wschód, straciły swoje znaczenie, zostając już tylko własnością w. ks. lit., jako część klucza kojdanowskiego. W 1550 roku Rubieżewicze weszły w skład hrabstwa w domu Radziwiłłów, przez wiano Radziwiłłówny przeszły do Wittgenstejnów. W m-ku istniała cerkiew unicka prawie do połowy XVIII wieku, lecz po pożarze w 1740 roku nieodbudowana, kościół zaś fundacji Radziwiłłowskiej miał kaplicę w Sule i przetrwał do r. 1866. Kościół przerobiono na cerkiew.

W 1867 roku cesarz Aleksander II przysłał do cerkwi bogaty obraz N. P. Kazańskiej. Rubieżewicze niegdyś świetne przez rezydencję Radziwiłłów i Brzostowskich, niezachowały śladów przeszłości.